

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

гр. София, 10.11.2008 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Софийски Районен Съд, I-ва ГК, 33 с-в, в открито съдебно заседание на двадесети октомври две хиляди и осма година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: КАЛОЯН ТОПАЛОВ

при участието на секретаря Н.Найденова,
като разгледа докладваното от съдия Топалов
гр.д.№ 23047 по описа за 2008 г.,
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 524 от ГПК.

Образувано е по молба на З [REDACTED] а [REDACTED] Т [REDACTED] от 04.08.2008 г., с която се иска да бъде спряно изпълнението по изп.д. № 20088380401144 по описа на ЧСИ Милен Бъзински, рег. № 838 при СГС. В молбата си молителката твърди, че на 01.08.2008 г., в дома ѝ е дошъл съдия-изпълнител, който е предприел действия по въвод във владение на К [REDACTED] И [REDACTED] Т [REDACTED], ЕГН: [REDACTED]. На въпроса на молителката какво е основанието за тези действия, съдия-изпълнителя се е позовал на посоченото по-горе изп.д., по което съпругът ѝ Р [REDACTED] М [REDACTED] Т [REDACTED], с когото тя е във фактическа раздяла от 2005 г., трябва да предаде владението върху собственият им придобит по време на брака недвижим имот, на възискателката К [REDACTED] Т [REDACTED], който въвод се извършва по силата на решение № 310/27.12.2007 г. по гр.д. № 2585/2006 г. по описа на СРС, 89 с-в, БК, и издаденият въз основа на осъдителното решение изпълнителен лист от 07.07.2008 г. С посоченото решение на К [REDACTED] а Т [REDACTED] е предоставено ползването на семейното жилище – собственост на Р [REDACTED] М [REDACTED] Т [REDACTED] (брат на ответника), за срок от четири години, считано от влизане в сила на решението. След направената справка молителката е установила, че не е посочено нито едно доказателство, от което да е видно какво е семейното положение на съпруга ѝ и дали недвижимият имот, който е предоставен за ползване на страна по делото не е придобит в режим на СИО. Единствено е заявено, че той е в родствени връзки с брат си, в резултат на което РС е бил въведен в заблуждение и е направил грешни заключения. Въз основа на това твърдение, което не е достатъчно за присъждане на владение върху недвижим имот по чл. 107, ал. 4 от СК, РС е присъдил семейното жилище на едно лице, което дори не живее на територията на страната, а самата молителка не е в родствени връзки с възискателката. В случая са накърнени правата на молителката, като се въвежда в имота лице, без да има правно основание за това. Освен това, съдия-изпълнителят не е изпълнил задължението си по чл. 502 от ГПК, да уведоми съпруга-недлъжник за предприетите изпълнителни действия по отношение на вещта – СИО. Освен това, молителката е във фактическа раздяла със

съпруга си от 2005 г., поради което само тя, заедно със своите родители, живее в процесния имот, като възискателката не е живяла в него до 2006 г. Ето защо моли изпълнението по посоченото по-горе изп.д. да бъде спряно.

Взискателката по изп.д. – К. Ц. Т. чрез пълномощниците си адв. Иво Миланов и адв. Цветан Миланов, оспорва молбата като недопустима, евентуално като неоснователна, по съображения, подробно изложени в писмено становище от 08.08.2008 г. Ето защо моли, молбата да се остави без разглеждане, евентуално – без уважение.

Длъжникът по изпълнението - Р. М. Т. иска молбата да бъде уважена.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите и становищата на страните, приема за установено следното:

Видно е от представените по делото доказателства, че с решение № 310/27.12.2007 г., постановено по гр.д. № 2585/2006 г., по описа на СРС, БК, 89 с-в, е прекратен с развод брака между К. Ц. Т. и Й. М. Т. като дълбоко и непоправимо разстроен, като с решението, на основание чл. 107, ал. 4 от СК, на К. Ц. Т. е предоставено ползването на семейното жилище – собственост на Р. М. Т. (брат на ответника Й. Т.), представляващо ап. 86, находящ се в гр. София, ж.к. „Разсадника”, бл. , вх. Г, ет. за срок от четири години от влизане в сила на решението в тази му част. Въз основа на решението е издаден на 07.07.2008 г. изпълнителен лист, въз основа на който е образувано изп.д. № 20088380401144 по описа на ЧСИ Милен Бъзински, рег. № 838 при СГС.

По делото е представен протокол за принудително отнемане на недвижим имот – въвод във владение от 01.08.2008 г., от който е видно, че на посочената дата в процесния имот е било заварено лицето З. А. Т., която е заявила, че е придобила имота преди датата на завеждане на исковата молба, като е представила нот.акт за собственост № 16/2003 г., поради което ЧСИ е отложил, на основание чл. 523, ал. 2 от ГПК, процедурата по въвода във владение, като е дал на З. А. Т. 3-дневен срок за защита на правата ѝ по съдебен ред.

Представени са от молителката още: нот.акт за покупко-продажба на недвижим имот № т. III, рег. № , дело № / .2003 г., на нотариус Даниела Комсалова, вписана под № 49 в регистъра на НК, с район на действие СРС, от който е видно, че Р. М. Т. е придобил собствеността върху процесния апартамент № 86; удостоверение за сключен граждански брак № 110734/31.08.97 г., от което е видно, че З. А. Т. и Р. М. Т. са сключили граждански брак на 31.08.97 г.; удостоверение за семейно положение на Р. М. Т., от което е видно, че същият има съпруга – молителката по делото, и две деца от нея, за което са представени 2 бр. удостоверения за раждане от 28.08.98 г. и 30.11.2006 г.

Представени са и пълни данни за Р. М. Т. и съпругата му З. А. Т., от които е видно, че същата има постоянен и настоящ адрес от 18.12.97 г. в ж.к. „Разсадника”, бл. , вх. Б, ет. ап. 50.

От така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

За да се реализира защитата на трето лице, съгласно чл. 523 и сл. от ГПК, е необходимо кумулативното наличие на три предпоставки: трябва да се касае за трето лице, което държи имота за себе си; владението на това трето лице трябва да е започнало, след като е било заведено делото, решението или спогодбата, по което се изпълнява; третото лице трябва да заявява върху имота права, които изключват правото на вискателя да получи имота, а това ще е така, когато правното положение на третото лице не е идентично, не е тъждествено с това на длъжника по изпълнението. За да изключи правото на вискателя да получи владението на имота, правото на третото лице по съдържание трябва да е несъвместимо с това на вискателя.

— Не се спори по делото, че при въвода на вискателката в процесния имот ЧСИ е намерил в него молителката, която се е легитимирила като съсобственик на процесния апартамент, наред с длъжника по изпълнението, при условията на СИО, с нот. акт № 16/2003 г. По делото липсват каквито и да са доказателства, кого молителката е установила владение върху имота, но факта е, че към датата на въвода владението се е осъществявало. В тази връзка следва да се отбележи, че данните за постоянен и настоящ адрес по никакъв начин не установяват или не опровергават фактическото осъществяване на владение върху даден имот. Ето защо, с оглед на гореизложеното, настоящият съдебен състав приема, че е налице първата предпоставка на чл. 523 от ГПК.

На второ място, както бе посочено по-горе, владението на третото лице трябва да е започнало, след като е било заведено делото, решението или спогодбата, по което се изпълнява. В настоящата хипотеза молителката не ангажира доказателства, за това от кога та владее процесния имот, като доколкото липсват такива, че това е станало преди завеждането на делото, решението по което се изпълнява, и предвид факта, че към датата на въвода тя е намерена в имота, съдът приема, че З. Т. е осъществила владението върху имота, в един последващ завеждането на делото момент. Т.е. налице е втората предпоставка на чл. 523 от ГПК.

На трето място, молителката не заявява върху процесния имот права, които да изключват правото на вискателката да получи ползването върху същия. З. Т. се легитимира като съсобственик на процесния имот, при режим на СИО, наред с длъжника по изпълнението, със същия нот. акт, който е бил обсъден и взет предвид от съда, при постановяване на решението, което се изпълнява. Нейните права по никакъв начин не изключват правото на К. Т. да получи ползването на имота, доколкото са налице предпоставките на чл. 107, ал. 4 от СК, които не изключват правото на собственост на молителката върху имота. Освен това, тя се включва в категорията „близки на единия съпруг”, по смисъла на визираната законова норма (като съпруга на брат на единия съпруг), която не изисква наличието на кръвна родствена връзка, като предпоставка за предоставяне ползването на семейното жилище.

Предвид гореизложеното съдът счита, че не са налице предпоставките за реализиране на търсената от молителката защита по реда на чл. 523 и чл. 524 от

ГПК, т.е така подадената молба се явява неоснователна, поради което същата следва да бъде оставена без уважение.

Без разглеждане следва да бъде оставено възражението за неспазване от страна на ЧСИ на процедурата по чл. 502, ал. 1 от ГПК, доколкото предмет на настоящото производство е единствено наличието или отсъствието на визираните в чл. 523 от ГПК предпоставки.

По отношение направеното от взыскателката възражение, че молбата е недопустима, съдът намира същото за неоснователно, доколкото молителката, както бе посочено по-горе, има качеството на трето лице, по смисъла на чл. 523 от ГПК, което въпрос на основателност на молбата е дали са налице предпоставките за това. Поради това, същото следва да се остави без уважение.

Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ подадената от З [REDACTED] А [REDACTED] Т [REDACTED] ЕГН: [REDACTED], гр. София, ж.к. "Разсадника-Коньовица", бл. [REDACTED], вх. Г, ет. 3, ап. [REDACTED] молба от 04.08.2008 г., с която се иска спиране на изпълнението по изп.д. № 20088380401144 по описа на ЧСИ Милен Бъзински, рег. № 838 при СГС, на основание чл. 523, ал. 2 от ГПК.

Определението подлежи на обжалване пред СГС с частна жалба в 1-седмичен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ:

